

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200113
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8619200113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Ing. V. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX R. XX, právne zastúpená advokátom Mgr. Matúšom Mackom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2Csp/4/2019-40 zo dňa 11. septembra 2019 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol.

Stranám sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný je povinný z a p l a t iť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 3 odsek 5, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.100,- eur.

4. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/158/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. V predmetnom konaní Okresný súd Svidník vyhovel jej žalobe rozsudkom sp. zn. 5C/158/2014-62 zo dňa 28.10.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1Co/8/2017 - 84 zo 28.06.2017 a tento nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2017. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza § 3 ods.

5 tretia veta zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 1.100,- eur.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28.2.2019 uviedol, že žalobca si uplatnil v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX nárok na finančné zadosťučinenie v konaní vedenom pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 2C/11/2016. O tejto žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 2C/11/2016 - 70, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/91/2012, kde sa uvádza, že s ohľadom na neurčitú hypotézu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán. Podľa neho žalobca už získal finančné zadosťučinenie v rozsahu, ktorý spĺňa účel § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a v to v rozsahu, aký je potrebný na nastolenie rovnováhy zmluvných strán. Uvedené skutočnosti sú dôležité pre posúdenie vzniku nároku uplatňovaného touto žalobou z hľadiska účelu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., súdnej praxe prijatej vo vzťahu k výkladu a aplikácii tohto ustanovenia a súladu postupu žalobcu so zákonom. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má byť vyvážené, čo znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca si nárok na finančné zadosťučinenie v súvislosti so zmluvnými vzťahom pod č. XXXXXXXXXX už uplatnil. Napadol nielen nedôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ale aj čo do jeho výšky. Nezodpovedá žiadnej preukázanej skutočnosti, že žalovaný sa chcel obohatiť (žalobca nepreukázal v tomto smere žiadnu okolnosť vecnej a časovej povahy). Z uvedených dôvodov preto navrhol, aby súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

6. Súd I. inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 26.8.2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v výške 1.260,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %.

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/158/2014 - 62 zo dňa 28.10.2016 je zrejmé, že žalobca sa proti žalovanému v pôvodnom konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pričom predmetným rozsudkom bol žalovaný zaviazaný vydať žalobkyni sumu 942,09 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd určil, že poplatok v sume 187,31 eur, ktorý dojednával žalovaný so spotrebiteľmi je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

8. V odôvodnení svojho rozsudku Okresný súd Svidník uviedol, že na základe žiadosti bol žalobcovi zo strany žalovaného poskytnutý revolvingový úver v sume 1.260,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 % ročne, avšak na účet mu žalovaný poslal len sumu 1.072,69 eur. Úroková sadzba vo výške 70,01 % je hrubo odporujúca dobrým mravom a preto je zmluva absolútne neplatná. Taktiež uviedol, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/), preto je úver vzhľadom na znenie § 4 ods. 3 písm. b/ veta druhá tohto zákona bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že žalovaný si okamžite započítal na odklad splátok poplatok vo výške 187,31 eur, čo z úveru predstavuje až 14,87 %. Popri úrokoch 70,01 % tak ide o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je absolútne neprimeraný službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Odklad splátok neznamená ich odpustenie a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 14,87 % z výšky úveru neprijateľná. Žalobca ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil takú službu, a už ju bol nútený zaplatiť. Poplatok je neplatný v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/11/2016 bolo pre priznanie finančného zadosťučinenia iný skutkový stav a iné skutkové okolnosti. Zákon nehovorí, že primerané finančné zadosťučinenie možno priznať iba raz, vždy ho možno priznať za každé úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva.

10. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.260,- eur.

11. Rozsudkom OS Svidník sp. zn. 5C/158/2014 - 62 zo dňa 28.10.2016 v spojení s rozsudkom KS v Prešove, sp. zn. 1Co/8/2017 - 84 zo dňa 28.6.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2017 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 942,09 eur. Zároveň bolo určené, že poplatok v sume 187,31 eur, ktorý dojednával žalovaný so spotrebiteľmi, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetným rozsudkom Okresného súdu Svidník mal súd za preukázané, že žalovaný porušil právo žalobkyne tým, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemala náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Taktiež úroková sadzba vo výške 70,01 % je hrubo odporujúca dobrým mravom a preto je zmluva absolútne neplatná. Žalobkyňa aj napriek tomu zaplatila na poskytnutom úvere, ktorý vzhľadom na uvedené skutočnosti mal byť bezúročný a bez poplatkov celkom sumu 2.014,78 eur, pričom výška úveru predstavovala sumu 1.072,69 eur. Ujma, ktorá žalobkyni vznikla, bola vo výške 942,09 eur.

12. Podľa názoru súdu I. inštancie účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalobca na poskytnutom úvere zaplatil viac, než predstavoval poskytnutý úver napriek tomu, že úver vzhľadom na nespĺňanie náležitostí podľa zákona č. 258/2001 Z.z. je bezúročný a bez poplatkov. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca bol ako dlžník vystavený nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho, čo podľa zákona žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo. Žalobca ako dlžník úspešne uplatnil svoju obranu, poukázal na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 5C/158/2014 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

13. Súd I. inštancie dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

14. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

15. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavoval rozdiel medzi skutočným dlhom žalobkyne, ktorý sa odvíja len od výšky poskytnutého úveru ako istiny a sumou, ktorú žalobkyňa na poskytnutom úvere aj reálne zaplatila.

16. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobcovi postačí primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur a preto bola prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá.

17. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Proti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť 500 eur žalobcovi a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti a žalobu zamietol event. rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

19. Uviedol, že postup konajúceho súdu je v rozpore s jeho zákonnou povinnosťou riadne a dôsledne sa vyporiadať so všetkými argumentmi strán týkajúcimi sa prejednávanej veci. Argument žalovaného spĺňa takýto charakter, keďže sa týka vecnej stránky. Súdom priznané finančné zadosťučinenie v konaní nebolo ani podľa obsahu a odôvodnenia rozsudku preukázané v konkrétnych skutkových okolnostiach, argumentačne nie je podložené a v rozsudku takým spôsobom a v rozsahu, ktorý by zodpovedal požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle hore označeného ustanovenia zákona. Nakoľko v konaní nebol predložený žiadny dôkaz a ani tvrdená žiadna skutočnosť preukazujúca priznanie akejkoľvek sumy, potom aj pri závere o danosti nároku mala byť žaloba zamietnutá. Rozhodnutie v prejednávanej veci síce závisí od úvahy súdu, tá však môže byť prijatá len na základe konkrétnych skutočností (čo sa v prejednávanej veci nestalo). Odvolanie proti výroku o trovách konania žalovaný odôvodňuje jednak tým, že napáda aj výrok vo veci samej, od ktorého závisí aj výrok o náhrade trov konania a jednak samostatne aj tým, že ani pri ponechaní výroku I. v platnosti (jeho potvrdení) je vzhľadom na priebeh konania a skutkové okolnosti v rozpore s účelom sporového konania priznanie náhrady trov konania žalobcovi.

20. Z podanej žaloby a rovnako z priebehu konania vyplýva, že žalobca nepredložil súdu žiadne dôvody a dôkazy na ich preukázanie v tom smere, aby splnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť ohľadne požadovaného nároku. Podaná žaloba, čo do obsahu a uvádzaných tvrdení, neobsahovala žiadne konkrétne skutočnosti a dôvody na preukázanie požadovaného nároku. Za týchto skutkových okolností preto nie je na mieste aplikovať princíp o tom, že výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu a že danosť nároku bola preukázaná. Uvedený spôsob rozhodovania (normatívne v ustanoveniach C.s.p. nevyjadrený, v predošlej úprave uvedený v § 42 ods. 3 O.s.p.) je viazaný na to, že súd prvej inštancie kvalifikuje rozhodujúce skutkové okolnosti iným spôsobom ako ich posudzoval žalobca pri podaní žaloby, prípadne vyjdú najavo ďalšie skutočnosti. V prejednávanej veci ale žalobca od počiatku neuvádzal žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa mohol oprávnenne domnievať o danosti nároku vo výške žalovanej sumy.

21. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

22. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

23. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

24. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach

len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

25. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

26. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

27. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

28. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

29. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

30. Vo veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/158/2014-62 zo dňa 28.10.2016 v spojení s rozsudkom KS v Prešove, sp. zn. 1Co/8/2017-84 zo dňa 28.6.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2017 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 942,09 eur. Bol to žalovaný, ktorý naformuloval zmluvu o revolvingovom úvere bez náležitostí spôsobujúcich to, že poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Bol to bez akýchkoľvek pochybností žalovaný, ktorý nedodržaním zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o úvere spôsobil bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru, a teda žalovaný je tým subjektom, ktorý vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi postupoval v rozpore so zákonom. Okrem uvedeného sa v rozsudku Okresného súdu Svidník sp.zn. 5C/158/2014- 62 zo dňa 28.10.2016 poukázalo na viaceré nedostatky uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere. Jej súčasťou bola aj neprijateľná zmluvná podmienka spočívajúca v dojednanom poplatku v sume 187,31 eur, ktorý dojednával žalovaný so spotrebiteľmi. Taktiež úroková sadzba vo výške 70,01 % je hrubo odporujúca dobrým mravom a preto je zmluva absolútne neplatná. Právoplatným ukončením konania vo veci 5C/158/2014 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia

práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

31. Žalobca si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne uplatnil uloženia povinnosti žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie.

32. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/158/2014- 62, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia konania vo veci 5C/158/2014 - 62 Okresného súdu Svidník. Prítom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval vadnú zmluvu. Z poskytnutého úveru vo výške 1260,- eur, reálne mu bola vyplatená suma 1.072,69 eur, žalovaný si v deň poskytnutia úveru strhol poplatok vo výške 187,31 eur, ktorý bol súdom určený ako neprijateľná zmluvná podmienka. Celkovo zaplatil žalobca žalovanému sumu 2.014,78 eur teda čiastku vyššiu, než na akú žalovanému vznikol nárok vzhľadom na v rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 28.10.2016 č.k. 5C/158/2014 konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a absolútnu neplatnosť zmluvy z dôvodu dohody úrokovej sadzby, ktorej výška je hrubo odporujúca dobrým mravom.

33. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu hrozila konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní úverovej zmluvy závažne konal.

34. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnému žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).